

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hettőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.

Egész évre . . . 10 frt.
Félévre . . . . . 5 frt.
Negyedévre . . . 2 frt 50 kr.
Egy hónapra . . . 1 frt.

Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban a debreczeni **vezetőség**ban, aztán Konyg K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedésekben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelent hirdeményeknél leegyesült történet. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sorra 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetések a szerkesztőségben és kiadói irodában. — Az előfizetési s hirdetési pénzek a kiadóhivatalba, a lap szerkesztésébe tartozó közlemények a szerkesztői irodába a város háza épülete alatt (Rózsáter) czimezendők.

A helybeli kir. tszékhez megjelölve, jegyzővé. S a r. akornok pedig jegyzővé

közlelbi száma a két írt csak kedden fog megmídon olvasni tudolegholdogabb ünneplést

ni posta.

atok Ardahan két elős 9 löveget hatámlukba y. 3 tiszt. 14 közlegény közlegény elesett. — ekeny vesztéseget szen-

ett heves összérközés mat közt, a sebesültek n nagy.

achement a múlt éjjel szállott, megrohanta a meglévő egy román ka- kel megrakodva, át tér-

eredeti táviratai.

máj. 19. Erzerumból Ardahan ellen nagy- jeleznek. A törökök összeütközés megvan

máj. 19. Karsnál két az oroszok állot- tak. Mussa pasa Er- kkel megérkezett.

to: Szabó Antal.

udvar.)

en

elt

valók, ikből.

s gyű- keket, Anker

harva. mint: gyer- keleke- megező

minden nének.

3.

nyú Strobl konkoly és és szecs- boronait. nagy ká- ak m-llett. gőzkazán- munkák.

ek és per- ók és ten- (315) 2-6

Montlitsz

1. Zselykészt 1-50 rendli

2. 26.

3. 27.

4. 28.

5. 29.

6. 30.

7. 31.

8. 32.

9. 33.

10. 34.

Debreczen, 1877. ápril 28.

en. 1877.

Lapunk első oldala összeállításág távirat nem érkezett.

Hannibal ante portas!

* A rómaiaknak ezen vést jelző felkiáltások, hogy „a vesztély a küszöbön van” jut akaratlanul is eszünkbe, midőn olvassuk, és arról értesülünk, hogy az orosz hadseregek az Olt folyamot átelve országunk határszélével közvetlen közelségben foglaltak állást. Valóban jogosan kérdezhetnők, — mint a marseillaisekben van:

Que veut cette horde d'esclaves
Contre nous. . . . . ?

Más szóval, mit akarnak az orosz hordák, határaink közelében? De nyomban reá épen olyan jogosan s talán még jogosabban kérdezhetjük: mit akar Ausztria-Magyarország külügyi kormánya, hogy ezen magában könnyen vést rejthető tényrel szemben semmi óvintézkedés megtételének szükségét nem látja?

Kormányelnökünk közlelebről az ünnepekkel megelőzőleg Andrássy gr. külügyérrel együttesen menüvén Bécsbe, ezen ténykörülmenynek a saját különös fontosságát és jelentőségét tulajdonított, azt feltételezvé, hogy most már az illetékes legfelsőbb körökben, a legújabb események által előidézett követelmények folytán döntő határozatok fognak hozni. Hogy döntő határozatok hozattak-e vagy nem? arról semmi sem hírlik, hanem e helyett be kell értnünk azzal, a mit az „Ellenőr” és „Hon” erre vonatkozólag jelentenek, hogy a kormányelnök a keleti ügyben magát informálta, és hogy ugyan ő az ország közhangulatáról hü képet nyújtott.

Bármennyire kitaró bizalommal vagyunk is Andrássy gr. külügyminiszternek országunk s néptünk érdekeit — hírlik szemint — személtévesztetni nem akaró hazafias politikai magatartása iránt, de még is szemben azon tényekkel hogy az orosz hatalom már Romániát szövetségessévé tette. Szerbiát pedig most újabb hitszegésre bírni s a keleti hadjárata belevonni akarja, hogy a panszlav propaganda miködését bírodalomzerte legnagyobb eréllyel folytatja, és hogy mindenekfelett az orosz hadvezetés hadoslopait közvetlen határszélleinkre tolja. — A legnagyobb ózintességgel ki kell jelentenünk, hogy a fent jelzett hírlapi kijelentések és a passzívitásnak további folytatása a fentirt ténykörülmenyek folytán felízgatott kedélyeket lecsillapítani nem képesek.

Itt most már csak a tettek, melyek minden Demosthenéll szebben beszélnék, szólhatnak. — A magyar közvéle-

mény, sürgetőleg követeli, hogy monarchiánk s illetőleg országunk érdekeinek megvédését illetőleg a szükséges katonai elővigyázati rendszabályok fogantatva vétele tovább perczig sem halasztassék.

Ezen rendszabály fogantatásának ellenében, hiában hivatkoznak a takarékoskosságra, mert hiszen, midőn monarchiánk létekedéről van szó, ott takarékoságról beszélni valóban bün volna; hiában hangsúlyozzák az osztrák-magyar monarchia által hivatalosan kihirdetett semlegességet, mert hiszen az, hogy valamely állam határainak kellő védelméről gondoskodjék az általa bevallott semlegességgel egyáltalában nem ellenkezik. De hiában hozzák fel a krimi hadjárat körülményeit is, mert hiszen az akkori helyzet előnye a hatalmaknak Törökország megvédésére kötött szövetségében állott, és Ausztria arra, hogy liquidációról aggdódjék, vagy hogy Törökország összeomlását számításba vegye, akkor kényszerülve nem volt, ma ellenben a török porta saját erejére van utalva, és merőben kétséges, ha valjon barátai, a beteg embernek felgyógyulására, és nem inkább örökségére speculálnak-e.

Különbén is egyáltalában nem képzeltető a keleti kérdések oly módon megoldása, a melyben Ausztria-Magyarország sem vér, sem pénz által érdekelve ne legyen; nem képzeltető, hogy a jelen századnak legnagyobb kérdése, a legnagyobb külügyi kérdés a mely Ausztria-Magyarországra nézve csak létezhetik, megoldhatassék a nélkül, hogy mi a néperőnek egész súlyával sakra szállani kényszerülve ne legyünk. Tehát előbb vagy utóbb bármínő irányban foglajunk is állást, csakugyan a cselekvés terére kell lépünk.

Addig is azonban, míg a küzdő felekkel szemközt a semlegességből átmenő határozott állást foglalhatnánk, a nemzeti közvéleménynek adunk kifejezést, midőn kívánjuk és sürgetjük, hogy a szükséges katonai intézkedések, pl. a mozgósítás elrendelése által is, az ország fenyegetett határai ezutal kellő védelmi állapotba helyeztessenek, és hogy a külügyi kormány részéről oly actus tetsessék, mely azon biztosítékot nyújtja, hogy Ausztria-Magyarországának érdeke minden esetben elég korán és nyomatékosan képviselve, illetőleg megvédve leend.

Ez röviden, mit ez alkalommal elmondani, s a közvélemény nevében hangsúlyozni hazafini kötelességünknek tartotunk. Ohajtánók, vajha a közvélemény szózata az illetékes körökben süket fülekre ne találna! Principiis obsta!

A „Debreczeni Ellenőr” tarczja.

CSEVEGÉSEK.

(Üres a színláz. — Politikus eszmáiták s a cigányok. — A jövő ember. — Muszka ru- belek. — Zrínyi Miklós és Abdul Kerim. — Azok a bitóis szép szemek.)

Régi dolog az már, hogy az élet nem egyéb egy keserű s végfeljélésében szörnyen ostoba tragikomédiánál; oly régi igazság ez, hogy már hihetőleg a jó Ovidius is, bármínő boldog lett légyen munka utáni visszavonultságában a falun — jól érezte bizonyára, hogy egy hosszú élet öröme, küzdelme — mind, mind csak egy szemfedőért történik. . . . Tudja mi napig mindenki, hogy a bölcsőtől a sírig nincs egy percz, mely feltétlenül az övé lenne, s ott ne ácsorgóan mellette az ocrátlan homokóra. Nincs egy talpalatnyi föld, melyet a kőködök vérsávjába nem borítana s oly sok a köny és a földre hullott kinos verejték, hogy megszokottabb lett a boldogságnál — s nem is igen indítja már meg a szíveket.

S ez végzetlen bolond tragikomédiában az a különös, hogy nem unjuk meg soha igazán, csak s z ó v a l. Szeretnők újra meg újra földi igaztalanságait, és jobban felejtünk stól a rövid pillanatközt, mely e sokat emlegetett keresztet vállainkról levéve, az örökké való- ság idánsáit boldogságáig szenderít, mint a küzdelme, fajtádom s nyomorteljes élet évek egész hossza láncolatától.

S ez még nem is elég. Az ember nem éri meg saját szenvedéseivel, nem éri meg a váloval. Nem. Az ember kilelte módját annak is, hogy az élet tragikomédiájának legszörnyebb alakjait s jeleneteit megokosozva és

megismételve varázsolja maga elé, s így tet- széje szerint akadémikor belendzessen abba az orkába, mely a szívek és lelkek nyugalmát sokta esleperni; hogy szeszélye szerint bár- mikor meglássa azt a Kálvária hegyet, melyen ő taán üdvözült; s a melyen az ő üdvössége váltásdíjának fejében ezerek boldogsága lett keresztre feszítve.

Igy jött létre a színláz! És igaz, hogy a czegető-utcazi monumentális épület e perczben üres; komoran, levertben bámul ablakából az átellenes házior falaira, — s úgy látszik, mintha egy vig muszka-szótól lármas csap- szék e perczben nagyobb tekintély lenne an- nál a esarnoknál, a hol Othello, Richárd, Caesar alakjai éleket szák étet, hol talán talált- kát annak e perczben elhunnt művészeinknek szellemei. Igaz, hogy a színláz üres. De kiút, az utczán, a termekben folyik tovább az e- adás. Az emberek örök színelőadást tartanak. Epitenek teatrumot. Akadnak, akik szerepeket írnak; — alarez nem is szükséges. Oh! ezen a színpadon soha se hull alá a függöny. Ez a színpad az igazi hatalom! Itt merje va- jaki kifütyölni, a ki hamisul játsza szerepét! . . . Lássuk e böles embert.

„Szól a zene! Az emberek egy to- lakodnak befelé, mintha épen most oztogatónk bent a halottas gyertyát. Ezért szokták úgy törti magukat az istenfő emberek, mikor te- metés van. De itt nincs temetés. Vagy az van? Lehet. A búbanatot tenették el. Hja, hiába! régi természeté már az a magyar embernek, hogy nemeg nem bánja, ha a hegedű hóna alját esiklandoznak; aztán azon a paragrafus alakú két nyílason olyan keservesen zokog ki a hang:

Szomorú a magyar óta,
Háromszáz esztendő óta,

— Az orosz czárt a jövő hét első nap- jaiban várják Plojesztibe. Ott fogja Milán szerb fejedelem Risztics ur társaságában hódol- latát bemutatni, ott fognak aztán Románia módjára valószínűleg az orosz — szerb con- ventiók is megkötetni az orosz hadseregnek szerb területen átkelésére és a szerb hadse- regnek közreműködésére vonatkozólag. Bizony az még is sok hogy Szerbia a szentügyért más- sorszor is megszenvedjen. No de annál több lesz a jutalom is!

— Virchov a nagyevű német tanár választói előtt a múlt héten a béke és hábu- ru kérdéséről hosszasan beszélvén, hangsú- lyozta hogy e kérdésben határozottan ki kell lépnie a német nemzetnek a sakra és pedig nem az oroszok érdekében. Beszédét követé- zekkel fejezte: „Valóban gyalázat hogy oly állan mint Oroszország azon jelszóval mér- háborut kezdeni, hogy a cultura érdekében kell sakra szállnia; s gyalázat hogy mi ezt nyugodtan nézzük, sőt Oroszország eljárását helyeselni látszunk. Valóban arany szavak.

— **Kövid hírek** — Konstantinápoly- ból érkezett hírek szerint a török főváros erődítési munkálatai javában folynak, és ugyan- ott nemsóára az angol flotta megérkezését is várják a Bosporusban. A hangversereg táboraki főnöküül József feherczek mellé Kápolnay Ist- ván órnagy vezettetett ki. A román hivatalos lapban, közvé van tve azon rendelet, mely- ben a hajózás az egész román dunapart mentén megtiltatik. Ezen rendszabály arra irányul hogy a török várak állemlével ellátását meg- nehezítse. **Zichy Mihály** kitűnő festésznök a napokban Budapestre fog jönni, hogy egy na- gyobb festői művét, mely Erzsébet királynét Deák ravatalánál tünteti elő s mely már a fővárosba érkezett, az akadémiaának egyik ren- delvényére bocsátott termében egészen be- végezze. Hisz-zük hogy genialis művésznök a világot egy újabb műremekkel fogja meglepni. **A mozgósítás** elrendelést most már a „P. Lloyd is sürgeti. Eljen a hazafias szellemű derék lap!

A háboru.
A háborura vonatkozó legújabbban érke- zett híreket a következőkben adhatjuk:
A török kormány elrendelte a Balkán átjárásainak haladéktalanul ezközleendő megerősítését, s az egész vonalon megindultak a munkálatok.
Konstantinápolyból azon hír érkezett, hogy angol tüzértisztek érkeznek, kik Konstan- tinápoly megerősítését vezetik. — Hírlik, hogy június végével jelentékeny angol hadtest fog a török fővárosba érkezni.
Klapka tábornok a porta által Ázsiába küldetett a török hadak inspicálására.
Az orosz hadsereg kibontakozása azt mu- tatja, hogy az operáció sulypontja a felső Dunára tetetik által, s a mi torkolat körül és fölött történik, az a valódi csekk maszkírozása. Gyurgyevó közelében Vidra mellett tábor ké- szül 2 gyalog hadosztály, 3200 ló, egy ütég- genie s kellő tüzérség számára.
A román csapatok a felső dunai vonalra tolatnak föl. Jelentékeny összejutkozásról szom- bat este óta e pillanatig nem értesültünk.

A francia kormányváltáság.
(—) Emlegettük volt lapunk egyik múlt- heti számában azon felirató hírt, hogy a francia miniszterium, a köztársasági elnök Mac-Mahon határozott kívánságára beadta le- mondatását. E lemondás azonnal elfogadtatott s herczeg Broglie azonnal megbízott egy új kabinet alakításával, mely természetesen mint- hogy egyáltalában nem a törvényhozó testület többségéből van alakítva, igen komoly aggo- dalomra szolgáltatott és szolgált okot. Az új miniszterium bonapartisztikus irányú, s Mac-Mahon a reakciónak adott helyett a ki- nevezéssel.

Mi birta az elnököt arra, hogy lemon- dásra kényszerítse azt a kormányt, mely birta a parlament nagy többségének bizalmát, tudni nem lehet. Magyarázta ugyan azt egy a sena- tushoz intézett levelében az elnök ur, de abban oly vádakkal van illeve a miniszterium, illetőleg annak feje Jules Simon, melyek a ko- moly és higgadt bírálatot ki nem állják, mi mellett azon tény is hathatósan tesz tanu- bizonyságot, hogy midőn fel lett olvasva a se- natus egyik ütésén a vádaskodó levél, nem volt megengedve arra válaszolni, sőt a gyűlés is elnapoltatott hosszabb időre.

Franciaországot nagyon könnyen veszé- lyessé válható helyzetbe sodorhatja e kormány váltáság. Az új miniszterium nem bírja a ne- zet rokonzenvét, s többsége nincsen a parla- mentben! Miként fog tehát kormányozni? — Felosztalja a parlamentet s egy új választás által kísérli megszerezni magának a többsé- get? Ennek lehetősége alig tétélezhető fel. Vagy ha ez nem fog sikerülni, mihez a körül- mények szerint remény tines is, — parlament nélkül fog kormányozni? Mi lesz ennek az eredménye? Mindenesetre oly eredmény fog származhatni, mely Franciaország sorsára, és európai viszonyok sajtóságos alakulása közben igen káros befolyással leend.

A külföldi államokból különösen pedig Németországban, nagy visszatetszést szült már is ez esemény, s a legkomolyabb bonodalnak létrejöhettétől erősen tartanak. Hiába intézi Mac-Mahon a megnagytató leveleket, a tény, egy végtelen játék elő felvonásának tartatik, melynek eshetőségi folyása, már előre is aggasztó érzelmeket kelt.

A francia nemzet pedig élenként tiltakoz- ik az események ellen. Tudja jól, hogy az új kormány egyenes törekvése lesz a köztársaság megsemmisítésére, éri az ebből származható veszélyt. Es Gambetta, ki javaslatot tett a parlamentben a köztársasági elvek szerinti kormányzó kabinet működésének helyeseltetésére — (mi körül belől 200 szavazattal nyert többség), csak a nemzet s az európai közvé- lemények adott kifejezést, mert tagadtathatn, hogy az újabb irány, ha érvényre emelkedik, Franciaországot dnyasztikus és háborús ka- landokba fogja sodorni.

Vonatkozással a terményesarnok választ- mánya által a város kapitányi hivatalhoz leg- közlelebb menesztett, és e lapokban is közzé- tett véleményes jelentésre, legyen szabad ne- kem is e tárgyatt néhány észrevétellel szelloz- tetni, — és most annyival is inkább, mivel szerintem ezen égető kérdés oly kedvező ta- láltsa jutott, hogy annak megoldása alig talál- kozik többé gyakorlati nehézséggel.

Hogy a gabonát, vagy terményvásárának a főpiacról való elhelyezése, ugy szépítészeti, mint egészségügyi, — de mindenk előtt a gabna-forgalom emelése tekintetéből észszerű és chajtandó, attól a közönség értelmes része már mai napság kivétel nélkül át van hatva. Hiszen még azon lakosársak a kik eddig kis- lelkű felelemből ezen irányt ellen kardoskodtak, például egy helybeli vendégöl, ki a szofák pesti utasánál lekésztő benyomása alatt: unjonan berendezett üzlet helyiségének azzal akart moderó szint és vonzerót kölcsönözni, hogy az étterem fatát, Zrínyi Miklós szigetvári csatáját, Doló egervári önvedelmét s a vámai csatát ábrázoló képekkel ragasztotta tele. Eszre se vette, hogy az az már félig- meddig anachronismus, és itt-ott egyszerű emberek között — bizony meg roz- vért is csinál. . . .

Hiszen alig egy pár napja, panas-olko- dott nekem nagybán egy kis diák, hogy ő neki seholgy se fér a fejébe az a dolog, hogy az iskolás könyvben oly borzasztóan vannak leírva a kopasz fejű, szelletes képű, vért szonjazó törökök, hogy a lelke is reszket bele, mikor tanulja a leckéit, aztán itt van mi! — Most meg a tata is karmazsin színi háló sap- kával jár az utcára!

— Fiam — számár vagy te még ahoz, szolók hozzá nagy udjánsággal. Majd megérted ha benő a fejed lágya. . . .

Épen tele lett a papirus. Csak még azt akarom ide írni, hogy a „Nagyvárada” a mellett cikkezz, hogy a nokei igen észszerűen lehetne alkalmazni a biztosítási ügynökké- geknél.

Mit szói hozzá, asszonyom?
Ugy-e van benne valami.
De ha asszonyom is feleslegos voltna ilyen agensek, arra kérem, hozzád el ne lá- togasson. Engem a „Nagyvárada” érvei nem győznek meg egészen. Én félnek igazó szem- meinek bűvös sugartól; mert gyávabb vagyok tekintete előtt, mint Csernájefi a djumizi hos, és seholgy se látánud „biztosítva” nyu- galmanat!

Lukács Emil.

hiszen ezek sem tudták álláspontjukat más érvel védelmezni, mint: „hogy nincsen alkal- matos hely a város közelében”. — „A város északi oldala, a hol jelenleg a se- r t e s - v á s á r t a r t a t i k” így raiisoniroztak az ellenséges táborban, távol esik a város központjától, távol a vasuti rakodótól és távol azon vidék irányától, mely nagyobb részét áll-ítja ki a gabnavásár contingensének — Ott csontkítanók vásárunkat inkább, mint gyara- pitánki. Egy másik projectum a c z u k o r g y á r e l ő t t i n a g y t e r r e l f o g l a l k o z i k; az szinte járművei és készletei hetenkénti oda és visszakölekedése, — képtelenségnek mondható. Ezen terv kivételét! Maradna tehát még csak az utolsó 3-ik hely t. i. a v á r o s n y u g a t i o l d a l a a m i k l o s s - s z e c h é n y i u t c á k v é g é n l e v ő s z a b a d t é r. Igaz ugyan, hogy ezen térség a legközelebb fekszik a város központjá- hoz, — melylyel 5-6 utcával többnyire bur- kolattal van összekötve, hogy a gazdagon termelő helyesek, mint például, — Újváros, Szoboszló, Szóvath stb. országutak közvetlen ide ágaznak be és hogy a vasuti rakodó is épen szem előtt van: azonban ezen észszerű tulajdonságokat paraliszálja azon tény, hogy ezen városrészt egy sárfeszek, melyben vagy eltemetnők városunkat, vagy a város közpénz- tárát előre ki sem számítható burkolati köl- séggel terhelnők. Mivel tehát másutt „nincsen számadra hely”, hadd álja tovább is végig a város főpiacát hetenként és minden mel- lékützait, az iga vonó barnok serege, töltse be a levegőt, a tolongó, lármozó nép, riválgsa és hadd legyen a debreczeni gabnavásár to- vábbra is, ázsiai viszonyok hü képe!

E sorok írja azonban ezen fatalistákkal egyetértően nem képes és azt tartja, hogy ha már a forgalmi eszközök sz porodása tönkre tette Debreczen hajdai híres, nagy országos vásárait, igyekeznünk kell kárpótlást szerezeni minden áron, a mindennapi — vagy hogy közlelebb maradjunk a kérdéshez — a minden heti forgalomban. És épen ottan, a hol sebet kapott Debreczen üzleti léte, ottan kell gyogy- szerést is keresnie; azon hely, melyet rend- lételéstől megfosztottak a viszonyok, adassék vissza ismét rendlételtesékek; szóval: a **külső vásártér** a t e r m é n y v á s á r n a k t e r m é s z e t e s, a l k a l m a t o s é s k i t t n ő f e k v ő s ű h e l y e, melyen mindent megta- lálnuk, mire szükségünk van.

Ezen tér közel fekszik a központhoz s azzal számos utcák által közvetlen össze van kötve, közel a vasuti rakatarkhoz, számos és legfontosabb országutak összekötő pontja is végre a legszilárdabb és legalkalmasabb tal-aju a város egész területén, még csak a fő- piactól sem véve ki, mert nem drága burko- latot, hanem csak az ottan meglévő téglá és mésztörmelékéből álló romok elvegyezéséből igényli, hogy minden időjárásban a legszárazabb helyül szolgáljon. — Az utolsó 1-2 éven a külső vásár épületei nagy részben özserom- botáltak, egyes maradványok maholnap ugyan- azon sorsra jutnak, mert az anyag értéket eladók; nem marad meg ottan semmi, csak a kertek melletti sor, hol a város is bir most egy szép nagy épület, melyben jó védel- mi erővel eg elhelyezhetne egy esinos vendég- lőt, czeudulházat, gabnavásárakat és talán még árulheket is.

Ha városunk képviselői szívükön hordják a polgárság és különösen a kisebb módú gaz- dálkodó közönség és a kereskedelem érdekeit, a mit nincsen okunk kétségre vonni, ha a városi tanács át van hatva ugyan ezen törek- példál egy helybeli vendégöl, ki a szofák pesti utasánál lekésztő benyomása alatt: unjonan berendezett üzlet helyiségének azzal akart moderó szint és vonzerót kölcsönözni, hogy az étterem fatát, Zrínyi Miklós szigetvári csatáját, Doló egervári önvedelmét s a vámai csatát ábrázoló képekkel ragasztotta tele. Eszre se vette, hogy az az már félig- meddig anachronismus, és itt-ott egyszerű emberek között — bizony meg roz- vért is csinál. . . .

A debreczeni terménypiacérdekeiben.

Ha van a cigányoknak a ki nem szá- mit magával magának, — azt az élet is ren- desben kihagyja a számításból. Kapni kell az alkalmon, mint az egyszerű s abó mester — a ki mindig a legutolsó divat szerint csatog- tatta olóját; s ha nem volt a divatlan válto- zás, csinált ő divatot. A n. é. tisztelt közö- nség elismerésel adozott a számító ember ho- bortjainak — és divatosan öltözökött. Így van ez mindennek. Tanu jatok.

Ha kiszolgáltuk a német világot, ha et- tük a magyar kormány kényért — és szí- tunk Andrássy és a többi — azért ne jöjünk zavarba! Jön a muszka világ. Igyekezzünk jó előre Kicsereztetni a bőrtünket, hogy bevá- junk, — ha egynekben nem — legalább is polizezjünk! Oh! ne legyünk elfozultak.

A mai nélkül világban ez is gyönyörü szép állás. Csak fel kell tudni fogni jelentő- ségét és magasztosságát.

Azt beszélik különben a pesti könyváro- sok, hogy évtizedek óta nem kelt el annyi muszka grammatika, mint az utóbbi hetek alatt.

Sokkinka! Ezek aztán a „jövő em- b e r e i !”

Beszélik, illetőleg írják a lapok, hogy az alvidéken már javában dolgoznak az orosz emissziarok — és csak úgy hull az égből az ezüst r u b l i .

Ebben nincsen semmi es-dálatos és jésztő dolog. Mi Péter-filicreket küldöttünk a római pá p a n a k. A czár pedig szinte pá p a — és Sándor-filicreket küld jambor juhainak. Va- lóságos uri tempó. Sokkal gavallérosabb pápa, mint IX. Pius.

Nobblesse oblige! . . .
Jól teszi, ha teheti. . . .

Vannak aztán emberek, a kik igen érel- mesek és leleményesek akarnak lenni; mert

véstől, akkor most megjött az idő ezen a tengeri kigyó módjára időnként felmerülő kérdésnek valahára véget vetni, mert mar most lehet Debreczennek terménypiacza és abból kifolyólag terményüzlete, és nem kell tovább akadályozva látni a főpiacra vonatkozó gazdasági és szépségtől óhajok és tervek kivétel sem.

Hangverseny.

(Rendeztetett a helybeli Zenéde javára 1877. május 21-én a városi színházban.)

Városunk zenekedvelő közönségének ezen esztendőben nagyon sok művelzetben volt alkalma gyönyörködhetni, s elegendő mondani, hogy régen részesülhettünk oly sokféle, és annyi gyönyört adó élvezetekben, mint épen a most felejtett hónap alatt. Emlékezzünk csak vissza Remmert Márta kisasszony zongora hangversenyére, Saraste Pablo világhírű hegedűművész játékára, Bignio gyönyörű énekére, újítsuk fel csak Donadio Bianka, Caravati és Odry előadást, bizonyos édes érzetek keinek bennünk fel, melyek a legkellemesebben töltött órákat idézik bennünk fel.

Ezeken emlékező színtéggel az aggodalommal néztünk a tegnapi este, — mert feltűnik, hogy a közönség meglehetősen magas művelteket, nem fog jelentékeny érdeklődést tanúsítani a hangverseny iránt, — vagy ha mégis ezt tanúsítandó, fölmerült előttünk az a kérdés is, hogy vajon meglegedve távozik-e el? Az eredmény nagyon megnyugtató volt. — Szépszámmal, díszes közönség gyűlt össze, még pedig azokból, kik a valódi művészetnek igaz barátai; s örömmel konstatalhatjuk, hogy megvoltak elégedve a működökkel.

Nem is ment senki vérmes reményekkel a hangversenybe. — Tudtuk jól, hogy nem bevezett művészekkel, csak műkedvelőkkel találkozunk, kik egyedül a művészet iránti vonalmozgásból s a zenéde iránti tiszteletből léptek a közönség elé. — S ez szavességet a kiérdemelt elismerés jutalmazza meg.

A hangverseny Medgyessy Nándor „Csokonai emlékeztető” című nyitányának szabatos eljátszásával vette kezdetét, melyben Steinacker S. és Stehno urak zongorajátékát, mellett a kis Thullt Hajnalka figyelemre méltó hegedűjátékát emelkedett ki. — A 2-ik szám a dalárdá volt, mely újjalakítása óta először lépett a nyilvánosság elé. Ez alkalommal Storch „Dalra” című szerzeményét adták elő, kelő precizitással, úgy, hogy a karnagynak Medgyessy N. urak kikell fejeztünk elismerésünket azon nemes buzgalomért, hogy rövid idő alatt ily csempe eredményt produkált. — Ezután a hangverseny egyik főnyújtója következett. Dessewffy Aladár gróf ur fuvolán adott elő egy szép részletet a Traviata című dalműből Hoffmann Anasztázia kisasszony zongorajátékára mellett. A művészi játék oly rendkívüli tisztelet nyert, hogy a fiatal művészt ötször hívták ki a kellemesen meglepett közönség. — Csapo Eteleka kisasszony éneke Steinacker S. ur kísérete mellett zajos tapsokat idézett elő, — valamint Vay Lajos gróf ur zongorajátékja is.

Az első részt Halevy „Hangorász” című dalműve nyitányának eljátszása követte, melyben Huttflész Katalin, Palay Iona, Vétessy Ida és Zagya Janka kisasszonyok nagy technikai tudásukkal gyönyörű zongorajátékukat nyert általános tetszést.

A 2-ik rész Florow Andra című dalműve nyitányának eljátszásával vette kezdetét; a zongorázó fiatal leányok: Dragota Natalia, Szabó Veronika, Brunner Róza, és Mézáros Margit sok és meglepő ügyességet fejtettek ki.

Thóth Emil ur művészi zongorajátékáról kevés mondani való lehet. — Az órárd (Bánkban operából) eljátszása csak újból meggyőzött bennünket arról, hogy ő valódi művészi tehetség.

Varrffy Géza ur a Kunok operából egy részt énekelte Thóth Emil kitűnő zongorajátékára mellett. — Varrffy ur csinos hanganyaggal bír, mutatkozik nála az iskolázásnak is eredménye, — de a kezdetlegesség nyomai is találkoztunk énekeiben, — melyet majd csak a hosszas gyakorlat fog elenyészíteni.

Márton Imre és Hitessey ur hegedűjátékát viharos tetszést idézett elő. — A

hangverseny a dalárda által igen csinosan elemmezett Népdalokkal véget ért 10 óra után. — A hangverseny, bár abban tulajdon volt a zongorázás, és e miatt valami változatosságnak nem mondhatjuk, mind a mellett is kedvező benyomással volt a közönségre, — s a fölépöket tetszésük számos jelével jutalmazta, — miből a magunk részéről mi is a legszívesebben járultunk, s járulunk.

Egy otromba támadás.

Debreczen május 22-én 1877. — Az ünnep alatt bárkivel is találkoztam — közmegebotránkodással hallottam enlegetni Vértessy Lajos ur városi választott képviselő bizottsági tagnak „Nyittelevelet” Csáki Gergely urhoz, — melyet a „Debreczen” helybeli lap illokként írt f. hó 19-ik számában közlé tenni. Elolvastam végre az említett lapot, s szomorúan győződtem meg, hogy a közfelháborodás ily szokatlannal, brutális támadással — alopas és jogosult. — En az ügy érdemére nézve, mely abban sarkallik, vajlon helyesen eszedekelt — Csáki Gergely tanácsos ur, midőn a hortobágyi pusztán létesített erdőt csak körül árkoltatta és nem deszkával kerítette körül? véleményt nem monok; — e tekintetben épen oly jogosítan lehet nézetem eltérő a Vértessy Lajos urétól, s csak azt jegyzem meg, hogy deszkával kerített erdőt én még nem láttam s az egy kissé drága tréfa lenne a Vértessy Lajos urak kedvéért.

Hanem kerekén megtagadom a közmorál és törvényesség nevében a jogosultságot, egy tisztviselőt még komolyabb és nagyobb fontosságú hibáért is, ily modorban mérni megítádni.

Elsímerem a sajtó jogosultságát a tisztviselők ténykedését ellenőrizni, de csak ott és akkor, ha hibájuk vagy mulasztásukért illeto források előtt bepanaszoltatvan — elégtételt szerezhető nem lett volna. Tette e ezt Vértessy Lajos ur? Neki, mint Debreczen város választott bizottsági képviselőjének nemcsak joga, hanem polgári kötelessége is, mindentől, hol a tisztviselő részéről hibás mulasztást, vagy visszaélést vél elkövetve látni, az illetékes helyen megtenni felszólalását, s keresni orvoslást. De ő mindezt nem tette.

E helyett azonban — hisz igaz, hogy kiki olyan kalappal köszön, mint milyennel bír, — épen az általa nehezített és megrövidített modorban, — és pedig nem pusztán előszóval, hanem nyomtatásban neki tört egy városunk tisztviselői állásában levő, mindig köztisztviselőben állott egyének, s azt gyaloglás és sértetgetni akaró kitételekkel kívánja bántalmazni.

Azt hiszem Csáki Gergely urban lejj elegendő érzék a tisztesség iránt, és ily hangú megtámadással szemben védekezni nem fog.

Vértessy Lajos urral magam sem számdeközöm a kapacitáit megbeszélve, hanem van a „Debreczen” t. szerkesztőségéhez ez alkalomból pár szavaz.

Mint bírja a t. szerkesztőség összeegyeztetni a közügy érdekeivel, hogy egy köztisztviselő, csak azért, — mert egy kerítést nem néhány polgár kedve szerint csináltattott, ily módon állítsák pengellere? Fog-e hasonló támadás — a saját magunk által választott tisztviselőink tekintélyének megsérülésére szolgál? szabad-e tőni, hogy tisztviselő, hivatalos ügyködésükben, — hasonló megtámadás által intimiditassanak, erélyük s buzgalomuk, annak elengedése által, hogy hiszen „majd itt lesz a restauratio” szibaszassék? Nem méltozatik észrevenni, hogy ily támadás az autonóm választási rendszer és józan demokrácia letportatása, a demagógia által!

Avagy tán az okból szabad Csáki urat megtámadni, mert nem tartozik az önközpártjához? nem teszem fel, de ha úgy volna, kijelentem, csak rajta: — ez az ut, melyen a tisztességes polgári elem előtt a józan befolyás csak szikárdulhat, s kijelentem, hogy mi is készen lesznék, a magunk embeireit, ha méltatlanul és pusztán pártszerevedélyből megtámadhatnák a restauratio is megvédeni s bebizonyítani, hogy lehetnek ugyan királyságok, melyek pünkösdiök, de ezek nem

a kötelességüket híven, becsületesen és erélyesen teljesítő tisztviselőink sorsa leendnek. Tessenek annak idejében erre figyelni.

Napi hírek.

— Ma este 7 órakor leend a helybeli római kath. szentegyházban gróf Pongrácz Jenő ur, és Dessewffy Izabella grófné esküvője; melyre tegnap és ma a mint értesültünk a vidékről több főúri család érkezett városunkba.

— Bizalmas felszólítás az atletica club t. cz. működő tagjaihoz. A t. választmány által elhatározott, hogy augusztus hónapban az atletikai klub működő tagjaival, a club eltervalóságának bebizonyítása végett, nyilvános versenyzés tartassék, midőn azonban a beírt 68 működő tag közül csak a kisebb szám jelenik meg rendszeren a gyakorlatoknál, mi által az előkészületek jelentékenyen hátráthatnak; annál fogva bátor vagyok az összes t. cz. működő tagokhoz főtias felszólítást a végett intézni, sziveskedjenek ezután pontosan a gyakorlati órákon megjelenni, nehogy közönységük miatt a klub fenállatása kockáztassék. A gyakorlati órák minden héten csak kétszer, és ugyan keddén és csütörtökön este 6—7-ig, a vívó órák pedig ugyanazon napokon 6—7-ig szoktak lenni. Örvényi Vilmos.

— A helybeli közkórh. múlt évi beteg forgalmáról megjelent dr. Palay M. igazgató főorvos kimutatása, melyből kiemeljük, hogy a kórházba 778 beteg gyógykezelést, ebből meggyógyult 485, javulva bocsátott el 157, meghalt 94. A beteg forgalom csekélyebb volt, mint az előző két évben; a korodán 44 ágy van, mindamellett is egyszerre 60 beteg is felvétetik. Legnagyobb mértékben a bujakor fordult elő, mert az összes betegségek 20 1/2%-át tette. Az elhaltak száma a kezelteknek 12%-át tette; az összes beteg 16,500 napig gyógykezeltek, egy bete. re 22 1/2 nap esik. A kórda költsége 9668 frt 91 kr. Egy betegápolás 12 frt 79 kr került átlagosan, minden egyes ápolás nap 57 kr. Érdekes még az is, hogy helybeli 255. vidéki 481 beteg vétetett fel.

— Piros Pünkösdi napjai is elmúltak csendesen. A máskor tapasztalt rendkívüli nagy és élénk pezsgés, a népkörben csak főként minden matalkozott most mint az előző években, minek egyedül okát abban véljük feltalálhatónak, hogy folytonosan borongos idő volt, melyet egy kissé erős imetözése zavart meg. — A szép mulatság iránt táplált rózsaszínű menyékek kezdenek gyászhaborolni. — De a fekete felhőket eloszlatja a délután kiderült napfény, s a nagyerdő megnépesedett, úgy hogy lekettét 8-10 ezerre tenni a kint levőket kik is kisebb nagyobb csapatokra oszolva élveztek a szabad természetben a pompás levegőt, — meg a karczost. — Számos helyen hangzott a zene, s a mulatók ugyan csak igyekeztek hipótomi mindazt, mit a tegnapelőtti évszevették. A mulatók zöme 7 óra fele hazatartott, — mert a levegő már ekkorra kihűlt, s az eső is fenyegetőzött, de elég udvarias volt beválni mindenki hazatérését, s csak 11 óra fele kezdett esni, — vagy is ömieni. — Nem mulasztjuk el helyeslést: kifejezni azon polgári és katonai hatóságok intézkedését, miszerint a katonaságnak meg volt tilva a kimenetel, így eleje lett véve a mindenkor tapasztalt verekedésnek.

Igaz, sok szabuczicus mélyen érzi szíve fájdalmát a kesze ves könyeket hullajtott e miatt, de lát ez volt a perancs. — Annny azonban meggyőződik mi is, hogy az egyéves ünkéntekeket, különösen ha azok családjaikkal mentek ki, nem lett volna szükség he nem engedni.

— „Haza” életbiztosító bank. — Nehány év előtt ezen társaság igazgatósága az akkori szegedi főbíró Kohn Gyulának kezelését szigorú vizsgálat alá vonván, kitűnt, hogy nevezett — az igazgatóságok huzamos ideig á sikerült félrevezetésével, — beszédett társasági pénzekből 24,000 forint meghaladó összeget magánkezéjéire fordított, miért is elene a társaság részéről bünyfenítő vizsgálat fogatatosított. — E feletti boszujában Kohn Gyula a társaságot nemcsak a hazai lapokban (még a közelmúlt időben is álnyál alatt) üldöztette a tegyalázatosban megtámadásokkal, de elene körleveleket és egy rágalmak-

kal s aljas gyanúsításokkal telt terjedelmes röpíratot is bocsátott ki, melynek nyomtatási és terjesztési költségeire nézve, mint akkoron hírelt, némely versenytársaságok által segélyeztetett, melyek „a czél szentesítésésköz” nemes élvnek hódolva, Kohn Gyula boszujának hatását előmozdítani igyekeztek. — Tényleg ezen hírlapi támadások körlevelek és az említett röpírat a „Haza” újretére felettel kártékonyan hatottak s midőn Kohn Gyula szédelő vállalatokban minden vagyonát elteközölte, a „Haza” a sikkasztás által még tekintélyes pénz-vesztéseket is kénytelenített elviselni. — A kérdéses ügyben a végvárgyalás, mint értesültünk, folyó hó 19-én történt meg, melynek folytán Kohn Gyula a szegedi kir. törvényszék által két év börtönre lett elítélve.

— A helybeli kath. gimnázium ifjúsága e hó 29-én a nagyerdőn magánjellegű majalist rendezend.

— Tüz volt pünkösdi első napjának reggelén úgy viradt körül, nagyjut utóán Eges Imre iparos háza égvén le; — a tűz támadásának okát eddig nem tudhatm. — Az elég korán érkezett segély a nagyobb veszélynek elejét vette.

— Az 1877. máj. 21-én tartott ülészet alkalmával bevetelt volt 21 ft 42 kr, kiadás 15 ft 81 kr, maradvány 5 ft 61 kr. Díjat nyertek: Borsos Ferenc legjobb mely lövéssel 1 db 2 flos tallér, Pájer József legtöbb korrel 1 db 1 flos — Medgyessy Ferenc.

— (Beküldetés) — Biztosítási botrány. Egy tekintélyes biztosítási társaságunk helybeli közege saját neve alatt, és még a levélben kikötés a társasági czég vagy pecsét övatos mellőzésével, — kétségtelen igazgatóságunk tudta nélkül és így csak a saját egyéniségeben rejlt tisztességes hajlamot vezetve, — f. hó 15-ki kelettel egy „bizalmas közlemény” felirattal, mellékesen meggyezve, igen gyaró irályu autografizott eszmáimny menteszt társaságának ügynekehez, melyben a „Viktória” biz. társaságot és az ezzel szövözetett külföldi társaságokat, valamint egy másik habár lepezetett felemeltt, de könnyen felismerhető hazai társaságot, végül a „Haza” biz. letének átvételére vonatkozólag a „Tisza” biz. társaságot igyezkik rágalmozlag gyanúsítani.

A t. ur körlevele-fel-fel „bizalmas” eszmáimnyának keretében társaságának ügynekeit felhívja, hogy az üzlet elajátítása céljából megalka a „Haza” és a „Victoria” ügynekeivel összekötésbe tegyék, ily botrányos módon igyekezvén az ügyneki közegek között a hitlenség és demoralizatio magvát meggyökeresíteni. A körlevél félreismerhetetlenül a „Haza” biztosítotainak a „Tisza”-tól elidengítésére van főt irnyozva, — ezen uton akarván talán a t. ur társaságotól azon midánylást ki nyerni, melyet eddigi bakros érdemei által idáig kinyerhetni talán nem sikerült. — Nem valószínű azonban, hogy ezen czél által az ily eszköz szentesítéssek. Mint értesültünk, a „Tisza” biztosítási társaság a botrányos körlevél másolatát az érdektel társaságok igazgatóságának hitelesítettnek megküldötte és a maga részéről egy saját, mint szintén a „Haza” ügynekeihez érlyes körlevelet szándékozik intézni. Ha nem csalódnok, az itt szóban álló biztosítási botrány befejezését valószínűleg a sajtóírókászi élet fogja találni.

X. Különösen figyelmeztetjük olvasóinkat a hamburgi Kaufmann és Simon czég máj számunkba foglalt hírdetésére. Egy igen gazdagon ellátott sorsjáték eredeti sorsjegyeiről van itt szó melyben remélhetőleg városunkból is vidékeiről is igen számosan fognak részt venni. Ezen vállalat teljes bizalmat érdemel, a megnyitva az állam által van biztosítva, s az említett ház szigorú pontosságáról, s becsültes ségéről, s arról ismeretes, hogy már számos fonyereményt fizetett ki megrendelőinek.

X. Különösen figyelmeztetjük olvasóinkat a hamburgi Kaufmann és Simon czég máj számunkba foglalt hírdetésére. Egy igen gazdagon ellátott sorsjáték eredeti sorsjegyeiről van itt szó melyben remélhetőleg városunkból is vidékeiről is igen számosan fognak részt venni. Ezen vállalat teljes bizalmat érdemel, a megnyitva az állam által van biztosítva, s az említett ház szigorú pontosságáról, s becsültes ségéről, s arról ismeretes, hogy már számos fonyereményt fizetett ki megrendelőinek.

X. Különösen figyelmeztetjük olvasóinkat a hamburgi Kaufmann és Simon czég máj számunkba foglalt hírdetésére. Egy igen gazdagon ellátott sorsjáték eredeti sorsjegyeiről van itt szó melyben remélhetőleg városunkból is vidékeiről is igen számosan fognak részt venni. Ezen vállalat teljes bizalmat érdemel, a megnyitva az állam által van biztosítva, s az említett ház szigorú pontosságáról, s becsültes ségéről, s arról ismeretes, hogy már számos fonyereményt fizetett ki megrendelőinek.

X. Különösen figyelmeztetjük olvasóinkat a hamburgi Kaufmann és Simon czég máj számunkba foglalt hírdetésére. Egy igen gazdagon ellátott sorsjáték eredeti sorsjegyeiről van itt szó melyben remélhetőleg városunkból is vidékeiről is igen számosan fognak részt venni. Ezen vállalat teljes bizalmat érdemel, a megnyitva az állam által van biztosítva, s az említett ház szigorú pontosságáról, s becsültes ségéről, s arról ismeretes, hogy már számos fonyereményt fizetett ki megrendelőinek.

H I R D E T E S E K.

Etich Testvérek Braunauból Csehország.

raktárt rendeztünk be.

Kaplatók nálunk véc-számmra Chifonok, Dowlasok, (havas) gyotek fehér garadi, Brillantim, Pique, és szines Chiridgek és egyéb béles anyagok.

Mintán mi saját gyárainkban készült szövet árúinkat ajánljuk, megemlíjük még, hogy velünk épen senki sem versenyezhet, mivel mi mindenkinek egy vég vételénél is gyáraink árjegyzéke szerint szolgátunk. Az árúinkal Kimó Aurél urat biznik meg.

Számos litográfiát reménylve tisztelettel maradtunk

ETICH TESTVÉREK,
több gyárak tulajdonosai
Csehországban.

(81)

Arveresi hírdetés.

A városunkot Serenyi Imre esztendőn-géhez jeltarozott olajfészt és lenyomató kékpek, egy Ershab-féle zongora, — a mult arvereséről formázott némi fehérek, a mek és egyéb apró ing és ágok, — c. hó 25-ik napján, d. e. 9 órakor Debreczenben a bathlyanyutait 2162 ik szádu (Schwarz-féle) házai; továbbá szünte a tömeghez tartozó gazdasági angol gépek, egy mint egy kasszafé, — egy gyújtó, — egy kasszafé, — egy gyújtó, — egy réphagyógó gép, mind kijavított állapotban, szintén május hó 29-ik napján, d. e. 9 órakor, a helybeli igazgatóság géps. — Borsányi Viktor ur nagyváradihoz tartozó, bizelhelyiségben, nyilvános árverésen, készpénz fizetés mellett el fognak adni, mely árverésre véni számbelozott tisztelettel meghívátunk.

Debreczen, 1877. május 22.

Várodi Szabó Miklós,
esztendőnyomdászok.

(327) 1-3

Arveresi hírdetés.

A debreczeni kir. törvényszék 7017/1877. p. számú végzése folytán, alóli kir. közgyűző által közzétett ítélet, miszerint a német nyelvű Valles Antallé hagyatékához tartozó több különféle ingóságok, nevezetesen: 1. kassza, 2. ruhák, 3. kassza, 4. kassza, 5. ruhák, 6. ruhák, 7. ruhák, 8. ruhák, 9. ruhák, 10. ruhák, 11. ruhák, 12. ruhák, 13. ruhák, 14. ruhák, 15. ruhák, 16. ruhák, 17. ruhák, 18. ruhák, 19. ruhák, 20. ruhák, 21. ruhák, 22. ruhák, 23. ruhák, 24. ruhák, 25. ruhák, 26. ruhák, 27. ruhák, 28. ruhák, 29. ruhák, 30. ruhák, 31. ruhák, 32. ruhák, 33. ruhák, 34. ruhák, 35. ruhák, 36. ruhák, 37. ruhák, 38. ruhák, 39. ruhák, 40. ruhák, 41. ruhák, 42. ruhák, 43. ruhák, 44. ruhák, 45. ruhák, 46. ruhák, 47. ruhák, 48. ruhák, 49. ruhák, 50. ruhák, 51. ruhák, 52. ruhák, 53. ruhák, 54. ruhák, 55. ruhák, 56. ruhák, 57. ruhák, 58. ruhák, 59. ruhák, 60. ruhák, 61. ruhák, 62. ruhák, 63. ruhák, 64. ruhák, 65. ruhák, 66. ruhák, 67. ruhák, 68. ruhák, 69. ruhák, 70. ruhák, 71. ruhák, 72. ruhák, 73. ruhák, 74. ruhák, 75. ruhák, 76. ruhák, 77. ruhák, 78. ruhák, 79. ruhák, 80. ruhák, 81. ruhák, 82. ruhák, 83. ruhák, 84. ruhák, 85. ruhák, 86. ruhák, 87. ruhák, 88. ruhák, 89. ruhák, 90. ruhák, 91. ruhák, 92. ruhák, 93. ruhák, 94. ruhák, 95. ruhák, 96. ruhák, 97. ruhák, 98. ruhák, 99. ruhák, 100. ruhák, 101. ruhák, 102. ruhák, 103. ruhák, 104. ruhák, 105. ruhák, 106. ruhák, 107. ruhák, 108. ruhák, 109. ruhák, 110. ruhák, 111. ruhák, 112. ruhák, 113. ruhák, 114. ruhák, 115. ruhák, 116. ruhák, 117. ruhák, 118. ruhák, 119. ruhák, 120. ruhák, 121. ruhák, 122. ruhák, 123. ruhák, 124. ruhák, 125. ruhák, 126. ruhák, 127. ruhák, 128. ruhák, 129. ruhák, 130. ruhák, 131. ruhák, 132. ruhák, 133. ruhák, 134. ruhák, 135. ruhák, 136. ruhák, 137. ruhák, 138. ruhák, 139. ruhák, 140. ruhák, 141. ruhák, 142. ruhák, 143. ruhák, 144. ruhák, 145. ruhák, 146. ruhák, 147. ruhák, 148. ruhák, 149. ruhák, 150. ruhák, 151. ruhák, 152. ruhák, 153. ruhák, 154. ruhák, 155. ruhák, 156. ruhák, 157. ruhák, 158. ruhák, 159. ruhák, 160. ruhák, 161. ruhák, 162. ruhák, 163. ruhák, 164. ruhák, 165. ruhák, 166. ruhák, 167. ruhák, 168. ruhák, 169. ruhák, 170. ruhák, 171. ruhák, 172. ruhák, 173. ruhák, 174. ruhák, 175. ruhák, 176. ruhák, 177. ruhák, 178. ruhák, 179. ruhák, 180. ruhák, 181. ruhák, 182. ruhák, 183. ruhák, 184. ruhák, 185. ruhák, 186. ruhák, 187. ruhák, 188. ruhák, 189. ruhák, 190. ruhák, 191. ruhák, 192. ruhák, 193. ruhák, 194. ruhák, 195. ruhák, 196. ruhák, 197. ruhák, 198. ruhák, 199. ruhák, 200. ruhák, 201. ruhák, 202. ruhák, 203. ruhák, 204. ruhák, 205. ruhák, 206. ruhák, 207. ruhák, 208. ruhák, 209. ruhák, 210. ruhák, 211. ruhák, 212. ruhák, 213. ruhák, 214. ruhák, 215. ruhák, 216. ruhák, 217. ruhák, 218. ruhák, 219. ruhák, 220. ruhák, 221. ruhák, 222. ruhák, 223. ruhák, 224. ruhák, 225. ruhák, 226. ruhák, 227. ruhák, 228. ruhák, 229. ruhák, 230. ruhák, 231. ruhák, 232. ruhák, 233. ruhák, 234. ruhák, 235. ruhák, 236. ruhák, 237. ruhák, 238. ruhák, 239. ruhák, 240. ruhák, 241. ruhák, 242. ruhák, 243. ruhák, 244. ruhák, 245. ruhák, 246. ruhák, 247. ruhák, 248. ruhák, 249. ruhák, 250. ruhák, 251. ruhák, 252. ruhák, 253. ruhák, 254. ruhák, 255. ruhák, 256. ruhák, 257. ruhák, 258. ruhák, 259. ruhák, 260. ruhák, 261. ruhák, 262. ruhák, 263. ruhák, 264. ruhák, 265. ruhák, 266. ruhák, 267. ruhák, 268. ruhák, 269. ruhák, 270. ruhák, 271. ruhák, 272. ruhák, 273. ruhák, 274. ruhák, 275. ruhák, 276. ruhák, 277. ruhák, 278. ruhák, 279. ruhák, 280. ruhák, 281. ruhák, 282. ruhák, 283. ruhák, 284. ruhák, 285. ruhák, 286. ruhák, 287. ruhák, 288. ruhák, 289. ruhák, 290. ruhák, 291. ruhák, 292. ruhák, 293. ruhák, 294. ruhák, 295. ruhák, 296. ruhák, 297. ruhák, 298. ruhák, 299. ruhák, 300. ruhák, 301. ruhák, 302. ruhák, 303. ruhák, 304. ruhák, 305. ruhák, 306. ruhák, 307. ruhák, 308. ruhák, 309. ruhák, 310. ruhák, 311. ruhák, 312. ruhák, 313. ruhák, 314. ruhák, 315. ruhák, 316. ruhák, 317. ruhák, 318. ruhák, 319. ruhák, 320. ruhák, 321. ruhák, 322. ruhák, 323. ruhák, 324. ruhák, 325. ruhák, 326. ruhák, 327. ruhák, 328. ruhák, 329. ruhák, 330. ruhák, 331. ruhák, 332. ruhák, 333. ruhák, 334. ruhák, 335. ruhák, 336. ruhák, 337. ruhák, 338. ruhák, 339. ruhák, 340. ruhák, 341. ruhák, 342. ruhák, 343. ruhák, 344. ruhák, 345. ruhák, 346. ruhák, 347. ruhák, 348. ruhák, 349. ruhák, 350. ruhák, 351. ruhák, 352. ruhák, 353. ruhák, 354. ruhák, 355. ruhák, 356. ruhák, 357. ruhák, 358. ruhák, 359. ruhák, 360. ruhák, 361. ruhák, 362. ruhák, 363. ruhák, 364. ruhák, 365. ruhák, 366. ruhák, 367. ruhák, 368. ruhák, 369. ruhák, 370. ruhák, 371. ruhák, 372. ruhák, 373. ruhák, 374. ruhák, 375. ruhák, 376. ruhák, 377. ruhák, 378. ruhák, 379. ruhák, 380. ruhák, 381. ruhák, 382. ruhák, 383. ruhák, 384. ruhák, 385. ruhák, 386. ruhák, 387. ruhák, 388. ruhák, 389. ruhák, 390. ruhák, 391. ruhák, 392. ruhák, 393. ruhák, 394. ruhák, 395. ruhák, 396. ruhák, 397. ruhák, 398. ruhák, 399. ruhák, 400. ruhák, 401. ruhák, 402. ruhák, 403. ruhák, 404. ruhák, 405. ruhák, 406. ruhák, 407. ruhák, 408. ruhák, 409. ruhák, 410. ruhák, 411. ruhák, 412. ruhák, 413. ruhák, 414. ruhák, 415. ruhák, 416. ruhák, 417. ruhák, 418. ruhák, 419. ruhák, 420. ruhák, 421. ruhák, 422. ruhák, 423. ruhák, 424. ruhák, 425. ruhák, 426. ruhák, 427. ruhák, 428. ruhák, 429. ruhák, 430. ruhák, 431. ruhák, 432. ruhák, 433. ruhák, 434. ruhák, 435. ruhák, 436. ruhák, 437. ruhák, 438. ruhák, 439. ruhák, 440. ruhák, 441. ruhák, 442. ruhák, 443. ruhák, 444. ruhák, 445. ruhák, 446. ruhák, 447. ruhák, 448. ruhák, 449. ruhák, 450. ruhák, 451. ruhák, 452. ruhák, 453. ruhák, 454. ruhák, 455. ruhák, 456. ruhák, 457. ruhák, 458. ruhák, 459. ruhák, 460. ruhák, 461. ruhák, 462. ruhák, 463. ruhák, 464. ruhák, 465. ruhák, 466. ruhák, 467. ruhák, 468. ruhák, 469. ruhák, 470. ruhák, 471. ruhák, 472. ruhák, 473. ruhák, 474. ruhák, 475. ruhák, 476. ruhák, 477. ruhák, 478. ruhák, 479. ruhák, 480. ruhák, 481. ruhák, 482. ruhák, 483. ruhák, 484. ruhák, 485. ruhák, 486. ruhák, 487. ruhák, 488. ruhák, 489. ruhák, 490. ruhák, 491. ruhák, 492. ruhák, 493. ruhák, 494. ruhák, 495. ruhák, 496. ruhák, 497. ruhák, 498. ruhák, 499. ruhák, 500. ruhák, 501. ruhák, 502. ruhák, 503. ruhák, 504. ruhák, 505. ruhák, 506. ruhák, 507. ruhák, 508. ruhák, 509. ruhák, 510. ruhák, 511. ruhák, 512. ruhák, 513. ruhák, 514. ruhák, 515. ruhák, 516. ruhák, 517. ruhák, 518. ruhák, 519. ruhák, 520. ruhák, 521. ruhák, 522. ruhák, 523. ruhák, 524. ruhák, 525. ruhák, 526. ruhák, 527. ruhák, 528. ruhák, 529. ruhák, 530. ruhák, 531. ruhák, 532. ruhák, 533. ruhák, 534. ruhák, 535. ruhák, 536. ruhák, 537. ruhák, 538. ruhák, 539. ruhák, 540. ruhák, 541. ruhák, 542. ruhák, 543. ruhák, 544. ruhák, 545. ruhák, 546. ruhák, 547. ruhák, 548. ruhák, 549. ruhák, 550. ruhák, 551. ruhák, 552. ruhák, 553. ruhák, 554. ruhák, 555. ruhák, 556. ruhák, 557. ruhák, 558. ruhák, 559. ruhák, 560. ruhák, 561. ruhák, 562. ruhák, 563. ruhák, 564. ruhák, 565. ruhák, 566. ruhák, 567. ruhák, 568. ruhák, 569. ruhák, 570. ruhák, 571. ruhák, 572. ruhák, 573. ruhák, 574. ruhák, 575. ruhák, 576. ruhák, 577. ruhák, 578. ruhák, 579. ruhák, 580. ruhák, 581. ruhák, 582. ruhák, 583. ruhák, 584. ruhák, 585. ruhák, 586. ruhák, 587. ruhák, 588. ruhák, 589. ruhák, 590. ruhák, 591. ruhák, 592. ruhák, 593. ruhák, 594. ruhák, 595. ruhák, 596. ruhák, 597. ruhák,